

Oláh András

[az ember is]

*az ember is csak sikertelen
melléktermék parazita szerves
hulladék ökológiai veszélyforrás
reménytelenséggel fertőzött
kényszeres fogyasztó
– besorolása: vegyileg analizált
újra hasznosítható massa
– általános ismérvei: jogait
hangoztató öntörvényű egoista
– túlélési esélye minimális
kétezer éve megkapta az utolsó
figyelmeztetést
jelenleg várakozó állásponton van*

rejtett világ

*már beleturkálni sem lehet a múltba
annyira távoli mint a nyárfasor
a homokszigeti jegenyéktől
tájékozódási pont nélkül a magány
sem szelídül
csak a horizont alacsonyodik
csattog az olló
az öltöztetőnővér
most a hajadtól szabadít meg
a tükröt nézed
nehezedre esik a beszéd
nincs is kihez
idegen koordináták keverednek
a maradék időben
mint amikor a Hotel Prága éttermében
adtátok át a bakelitlemezt Szerjózsnak
s farmert amit sajátként csempésztél
át a határon*

*pedig nem is ismerted
most sem ismered
eltűnt elkallódott a fénykép
ahogy a tanya és a jegenyék is
így semmi dokumentáció nem igazolja
hogy valaha is találkoztatok volna
pedig volt ott egy fontos pillanat
amikor megérteni vélted
miért hagyja az idő magára nőni
a titkokat*

kacér pillanat

*míg a többiek harsány viháncolással
dobálták le a cuccaikat
s rohantak a vízbe
ő a napozógyékényt terítette ki
gondosan majd pólója alá szuszakolva
magára vette a bikinifelsőt
„megkötnéd” körbe néztél
hogy valóban neked szól-e kérés
„egyedül nem megy” magyarázta
szolgálatkészen pattantál fel
egy pillanatra hozzáértél
a napbarnított testhez
kevés hiányzott hogy minden
józsánságod elveszítsd
de ő már a levarázsolt pólót
gyömöszölte a szűk hátizsákba
„szívesen máskor is”
motyogtad félszegen
kacér mosoly a válasz
„vigyázz szavadon foglak”
vigyáztál
– de talán mégsem kellett volna*

hol kezdődik

*felmosó vödörrel a kezében
egy takarítónő baktatott
keresztül a várótermen
mi is takarítani készültünk
tisztába tenni
a lélekmélyi szennyet...
valami felbúgott
az ablaküveghez
koppant egy bogár
hívta a fény
de képtelen volt kiszabadulni
zavarodottan keringett
nem értette mi történik
miért ütközik akadályba
te sem értetted
mi ferdítette el ezt a délutánt
a kőpadlót bámultad
beszürkült minden
goromba csönd telítette a teret
véget értünk
s már nem tudtuk
hol kezdődik a másik*

majdnem-búcsú

*aszály van – kiszáradtunk –
zátonyra futottak a szavak
az éj csillagtalan
a hold összegörnyedve álmodik
súgásra várok
de a szívemből csak sikoly hallik
– oda is én zártalak*

WEISS 2024

Erdőtündérek

WEISS 2023

GOTT ERSCHUF DEN MENSCHEN ALS SEIN BILD, ALS BILD GOTTES ERSCHUF ER IHN.
MÄNNLICH UND WEIBLICH ERSCHUF ER SIE.

Genesis